

DOLENJSKE NOVICE

Izhajajo 1. in 15. vsacega meseca. Cena jim je s poštnino vred za celo leto naprej 2 K, za pol leta 1 K. Naročnina za Nemčijo, Bosno in druge evropske države znaša 2 K 50 h, za Ameriko pa 3 K. — Dopise sprejema urednik, naročnino in oznanila tiskarna J. Krajec nasl. v Novem mestu.

Gospodarske stvari.

Nekoliko o cvetlicah čebularicah, posebno o liliji.

Cvetlice razveseljujejo mlado in staro. Ž njimi se kinča mladina; s šopkom lepih in prejetno dišečih cvetlic ali z lavorikovim vencem odlikujemo umetnike. Cvetlice rabimo pri prvem sv. obhajilu, novi maši in poroki. S cvetlicami hočemo skazati zadnjo čast in spoštovanje sorodniku, prijatelju . . . ko ga nesejo k večnemu počitku; da, še na grob mu posadimo cvetlice v hvaležni spomin. Cvetlice zelo vplivajo na človeka. Komaj čakamo prijetne spomladi, ki jo napovedujejo rumene trobentice, ponižne marjetice in nežni zvončki. Kako se ti razveseli srce, ko stopiš na lepo vrejen in s krasnimi cvetlicami obsajen vrt! Naj bo soba še tako lepo pobarvana, naj ima še tako lepe slike in umetno narejene omare, je vendar pusta, ako ni cvetlic v nji. Cvetlice pa ne lepšajo samo sob, temveč tudi čistijo zrak po noči, in so zato zelo koristne za zdravje.

Ako hočeš imeti na vrtu lepe gredice, rumenega, belega in modrega žafrana (*Crocus*), rumenih, belih, rudečih in višnjevih hijacint, krasnih tulip, raznih narcis, tacet, in razno barvanih lilij, ali ako hočeš imeti te cvetlice v sobi na oknu v posodah ali v steklenih posodah na vodi, kupi imenovane čebule pri vrtnarju prve dni septembra.

Na Dunaju Weyringer, in drugi; v Buda Pešti Mauthner. Izidor Schopper v Lincu je zelo zanesljiv. Navadno stanejo čebula lilije 15 do 70 starih krajcarjev.

Sloveče hijacinte, tulipe itd. prodajajo v mestu Harlem v Holandiji (harlemske).

Lilije belo cveteče: *Lilium candidum* (naša navadna bela lilija); *lilium eximium*, cvete v posodi še le julija; *lilium Harrisii* zgodaj cvete; *lilium lancifolium album*.

Rudeče cvetejo sledeče lilije: *Lilium lancifolium roseum*, in pa *rubrum*; *lilium chalcedonicum* (kranjska) cvete še le julija; *lilium dahuricum*, cvete tudi julija, in ko ocvete, čebula pogine. *Lilium tigrinum* cvete še le avgusta.

Rumeno cvetejo: *Lilium colchicum* julija; *lilium croceum* julija; *lilium excelsum* še le avgusta. *Lilium auratum* cvete belo z rumeno liso podolgem na vsakem cvetnem peresu, cvete junija, vsasih poprej, včasih pozneje. Ne morem, da ne bi omenil tudi velikanske do 3 metre visoke lilije (*lilium giganteum*). Raste na Himalaji, cvete junija in julija, ima 6 do 10 cvetov, ki je vsak 30 cm dolg in okrog 15 cm širok z dolgo

belo cevjo z rudečimi pasi in pikami potresen. Diši zelo in prijetno. Ko ocvete, čebula pogine, okoli stare čebule se pa napravijo mlade, ki v treh letih cveto. To lilijo lahko gojiš v velikih posodah kakor oleander ali pa na vrtu na senčnem kraju, (pa ne na takem kraju, kjer ne bi bilo nikdar solnca). Ko začne zmrazovati, treba čebulo močno z mahom zaviti, ali pa z loncem pokriti, potem pa listja nanositi in s slamo dobro pokriti, da ostane čebula kolikor je mogoče suha po zimi. Vrtnar (Platz und Sohn) v Erfurtu prodaja tri-letno čebulo te lilije po 5 kron. 10 najfinejših lilij za posode prodaja po 7.50 do 15.60 K, kakor kupec želi. Vse našteje lilije in še prav mnoge druge se dajo prisiliti, da cvetejo že maja mesca in junija v posodah. Kako se pa sadijo lilije?

Lončene posode (brez glazure) kahle, ali tegeljci naj bodo bolj dolge ko široke. Na dno deni čepino vbitega lonca, krožnika, da bo mogla voda iz posode; potem napolni do pol posode z resnato zemljo, ki je pomešana z drobnim peskom. To zemljo nekoliko potlači, na njo pa položi čebulo lilije in jo do pol posuj z imenovano zemljo. Potem postavi posode v klet ali na kak drugi temen kraj, kjer pa po zimi voda ne zmerzne. Po novem letu vzemi posodo v hladno sobo, in ko začne čebula poganjati, nasuvaj okrog nje nekoliko nove zemlje, tako dolgo, da ne bo posoda polna, stebila lilije pa ne smeš nikdar pokriti.

Dokler ne začne lilija rasti, ne smeš zalivati zemlje, izvzemši če bi se bila zemlja zelo posušila. Februarja začne navadno čebula poganjati, takrat začni tudi pomalo zalivati, posodo postavi na svetel in zračen kraj. Ko je lilija že za eden pedenj visoka, potrebuje večkratnega tekočega gnojila, razpuščenim govejim gnojem, roženimi stržinami, in drugimi gnojili kakor jih prodaja vsak večji vrtnar. Lilije najrajši rastejo v zemlji, ki obstoji $\frac{1}{3}$ resnate zemlje, $\frac{1}{3}$ zemlje iz gnojne gradice in pa $\frac{1}{3}$ peska; ljubijo bolj senco kakor pa obilno zalivanje; voda ne sme nikdar stati v posodah, kahlah. Ko lilije odevetejo, nesi posode na vrt, postavi drugo zraven druge in pokrij vse posode z rahlo zemljo ter prenehaj zalivati. Ko listje popolnoma porumeni in se posuši, vzemi posode iz zemlje ter jih postavi kakor lansko leto v klet. Mesca januarja očisti posode, vzemi iz njih zemljo do čebule, in še le zdaj odrezi lansko posušeno steblo; deni na čebulo 2 cm visoko nove resnate zemlje. Ko začne čebula poganjati počasi pridevaj nove zemlje ($\frac{1}{3}$ resnate, $\frac{1}{3}$ iz gnojne gradice in pa $\frac{1}{3}$ peska) do vrha posode kakor lansko leto. — A —

Vabilo na shod slovenskih katoliških nepolitiških društev

ki ga priredi slov. krščansko-socijalna zveza pod pokroviteljstvom presvetlega knezoškofa ljubljanskega dr. Antona Bonaventura Jegliča dne 7. in 8. septembra 1902 v Ljubljani.

Poslovník.

§ 1. Shod otvori predsednik ali njegov namestnik „Slov. krščansko-socijalne zveze“ v Ljubljani. Nato se voli po večini glasov predsedstvo, ki vodi po določenem dnevnem redu in v smislu tega poslovnika nadaljno zborovanje.

§ 2. Zastopniki društev se morajo izkazati s pooblastilom svojega društva, katero jim je doposlalo predsedstvo zveze. Tisti, ki se želé udeležiti shoda kot gostje, izkazati se morajo z vstopnicami, od „Zveze“ izdanimi.

§ 3. Predsednik imenuje dva revizorja, ki pregledata pooblastila in vstopnice, sestavita prezentno listo in jo predložita shodu.

§ 4. Kdor želi h kakemu predmetu govoriti, se mora oglasiti pri predsedniku. Govorniki govoré po tistem redu, kakor so se priglasili k besedi. Izvzeti so tisti, ki se priglase k poslovníku, katerim se mora takoj dati beseda ali k stvarnim popravkom, ki so dopustni konec razprave.

§ 5. Eventualne predloge naj predlagatelj pismeno izroče predsedniku.

§ 6. Poročevalci smejo za svoje poročilo porabiti največ eno uro. V razpravi sme posamezni govornik govoriti najdalj deset minut. K istemu predmetu se ne sme dati dvakrat beseda.

§ 7. Sklepa se z absolutno večino glasov. Pri enakem številu glasov je predlog odbit.

§ 8. Pri imenih se mora glasovanje vršiti takrat, kadar zahteva to ena petina navzočih.

§ 9. Le pooblaščenci imajo pravico se udeležiti debate in glasovanja. Gostom se podeli beseda, če shod to sklène.

Vspored:

V nedeljo, dne 7. septembra 1902: Dopoldne ob 8. uri sv. maša in „Pridi sv. Duh“ v križevniški cerkvi. — Dopoldne ob 9. uri shod v dvorani „Katoliškega doma“ s sledečim dnevnim redom: 1. Odobrenje poslovnika. 2. Pravno varstvo, poroča dr. E. Lampe. 3. Snovanje in vodstvo društev, poroča L. Smolnikar. 4. Notranje poslovanje zveze, poroča M. Moškerc. — Po zborovanju obed. — Popoldne ob 2. uri nadaljevanje shoda: 5. Gospodarska organizacija, poroča dr. J. Ev. Krek. 6. Vodstvo shodov in vzgoja govornikov, poroča J. Gostinčar. 7. Hrvatsko-slovenska delavska zajednica, poroča H. Sirovatka. — Zvečer ob 8. uri veselica.

V ponedeljek, dne 8. septembra: Dopoldne ob 8. uri sv. maša z govorom v križevniški cerkvi. — Dopoldne ob 9. uri nadaljevanje shoda v dvorani „Katol. doma“; 8. Strokovne organizacije, poroča dr. J. Ev. Krek. 9. Naša in Dunajska osrednja zveza, poroča M. Moškerc. 10. Časnikarstvo, poroča J. Štefe. 11. Volitev pomožnih odborov „Zveze“ za Štajersko, Koroško in Primorsko, 12. Sklepni govor. — Popoldne ob ugodnem vremenu izlet v ljubljansko okolico.

O rimskem vprašanju, ali: O posvetni papeževi oblasti.

20. september 1870! O nesrečni dan! Zakaj se nisi prej pogreznil v brezdanje morje večnosti, predno si obsijal s svojo lučjo največjo krivico minulega veka. Ali slišiš, kako grome in buče topovi ter mečejo smrt in pogubo v večno mesto? Ali vidiš, kako se čedalje bolj ruši starodavni zid večnega mesta pri Pijevih vratih, čedalje širja postaja odprtina? Hipoma obmolknijo topovi. General Cadorna ukaže, da naj vojaki prodro skozi odprtino v sveto mesto. Pa predno se ti pripravijo za naskok, zavihra na angeljskem gradu bela zastava, kateri slede kmalu druge po višavah rimskega mesta. Rim se je udal — nasilju, krivici! Častitljivi starček, s skrbij razoranim čelom, tam v Vatikanu se je pokrepčal v goreči molitvi, opravil najsvetejšo daritev in potem ukrenil, naj se njegovi vojaki umaknejo sili. Bilo mu je žal krvi dragih, ljubljenih sinov. Diplomatskim zastopnikom, ki so se zbrali pri njem, je pojasnil Pij IX. v kratkih besedah, da se je le udal sili, nikakor pa ne odpovedal pravicam. Kmalu so se vsule v mesto divje tolpe in pomešane z izvržkom rimskega prebivalstva drle po ulicah s krikom: „Smrt papežu“. Papež je postal jetnik v lastni hiši, spočeto je bilo rimsko vprašanje, ono silno, pereče vprašanje, ki od leta do leta kliče v spomin veliko krivico, storjeno rimskemu papežu. Koderkoli se letos zbirajo katoličani, da dajo odduška svojemu veselju, ker je neskončno dobri Bog dal čakati Leonu XIII. 25. leto papeštva, greni jim otroško-vdano veselje ravno rimsko vprašanje. Ne zdi se mi neprimerno, da spregovorimo tudi v našem listu kaj o tem vprašanju, ko se je ravno to leto pogosto in marsikje obravnavalo, in da se tako saj nekoliko spomnimo tudi mi sv. Očeta v slavnostnem njegovem letu.

Predmet rimskega vprašanja je dogodek, katerega sem opisal v začetku sestavka, in njegove posledice. Laška vlada je papežu vzela deželo, katero je bil deloma v dar dobil, deloma nakupil. Pri vsakem vprašanju je nekaj nedognanega, prepoznega, nerešene, dokler se ne reši in ne poravna in konečno ne dožene. Ni pa še poravnana krivica, storjena sv. Očetu in tudi kar nič se ne kaže, da se to zgodi kmalu v bližnji prihodnosti. Pač pa se pridno po raznih shodih razpravlja vprašanje: Ali mora imeti papež svetno oblast, ali je potrebna papežu cerkvena država? Eni — sovražniki cerkve — to zanikavajo, drugi — mi katoličani — to potrjujemo. Tako se rimsko vprašanje rešuje teoretično, kedaj dá se ojunajijo mogočnjaki in rešijo to vprašanje praktično, ne vemo. Pa poreče kedo: Čemu vodo nositi v Savo? Saj ne moremo prisiliti italijanske vlade, da vrne stolici ugrabljeno posest. Dovolite, da si drznem temu ugovoru nasproti trditi: Ako bomo le nekoliko umeli to vprašanje, bode naše sočutje s trpinom v Vatikanu gotovo še večje ko dosedaj, in če smo ga ljubili dosihmal kot zvesti otroci, izkazovali mu bomo odslej še večjo ljubezen, ker nam bo jasno, da ga le z udano ljubeznijo in pokornim spoštovanjem zamoremo vsaj nekoliko potolažiti zaradi krivic, katere trpi v tako obilni meri.

Kako naj pa odgovorimo na vprašanje: Ali je potreba, da ima rimski papež tudi svojo

cerkveno državo? Kaj pa da nas sili srce, ki bije gorko za sv. Očeta, da bi brezpogojno rekli: Kar naravnost potrebno je to. Toda le počasi! Razum naj se ne da voditi srcu tudi v tej stvari ne. Kajti ločiti moramo in reči: Brezpogojno, absolutno potrebno to ni, ker bi sicer bil naš Gospod dal sv. Petru ob enem s papeško oblastjo tudi oblast nad kako pokrajino, ker je sicer v vsakem oziru poskrbel tako, da je vse popolno na papeštvu, seveda, kolikor zamore biti popolna naprava, kateri je primešan človeški element. Gotovo pa je ta potreba relativna: z ozirom na visoko dostojanstvo papeževo in njegovo obsežno službo je potrebno, da je papež na svoji zemlji svoj gospod. Ta relativna potreba je toliko, da smemo papeža, v kakršnem položaju je v naših dneh, po vsej pravici imenovati jetnika. Po drugi strani pa moramo povdarjati tudi to, da se namera združenih Garibaldincev, framasonov, liberalnih fanatičnih italijanskih narodnjakov in sploh sovražnikov sv. cerkve ni uresničila, namera namreč, vzeti papežu ob enem s posvetno oblastjo tudi duhovsko in ga tako uničiti, izbrisati iz zgodovine. Papež je ostal papež v vsem svojem dostojanstvu in duhovni moči. Glejte, ti dve resnici: papež je jetnik, in papež še vedno mogočen činitelj, ti dve resnici sta dva tečaja, na katerih se suče rimsko vprašanje. Zato si jih ogledajmo nekoliko bližje.

Papež ni več gospodar Rima, ampak jetnik v svoji palači. Besedo jetnik rabim nalašč in namenoma, dasi se nekateri blagovolijo rogati temu izrazu. Jetnik more biti kdo tudi brez železnega omrežja v oknu in brez debelih zapahov pri okovanih vratih. Zlo jetništva ne obstoji le v tem, da je komu odmerjeno le toliko in toliko kvadratnih metrov prostora in ne več, ampak v tem, da mu ni možno prekoračiti določenega prostora ali kraja. Tako je tudi s sv. Očetom. No, kje pa stanuje sv. Oče? V Vatikanu. V Vatikanu? Ali ni to velikansko poslopje s toliko in toliko sobami, dvoranami, kapelami, hodniki, muzeji, galerijami? Kako da je papež potem jetnik? Glej, prav imaš, prekrasna palača je Vatikan, izdelke največjih laških veleumov vidiš tu, Rafael in Mihelangelo in drugi velikaši umetnosti so se skušali, kedo da bo bolj odičil Vatikan; a vsi ti blesteči, znameniti in dragoceni prostori so za papeža zlate katakombe in drugega nič! Kajti, ko bi se podal papež iz svoje palače, kakor zahtevajo nekateri kratkovidneži, trdeč, da ni papežu nobene sile in da si hoče le sam nadeti nekak mučeniški sijaj, ko bi se toraj papež prikazal na rimskih ulicah, vprašam, kdo pa je porok, da bi mestna sodrga ne napadla papeža in ga sramotila? Zgodovina poroča, da so se Rimljani včasih, ko so bili še precej bolj verni ko danes, vendar spozabili in stegnili svojo roko po papežu. Saj je pa tudi znano, kako surovo je ta novo-rimska poulična druhal napadla v noči 13. julija 1881. pogreb papeža Pija IX. L. 1898. je pal v dvoboju oni Cavalotti, ki je tedaj klical na tiber-skem mostu: „V vodo ž njim!“ in drugod: „V kloako ž njim!“ Če toraj niti mrtvi papež ni našel miru, katerega dajo mrtvecu celo divjaki, mar bo prizanesla plačana in nahujskana druhal živemu papežu? Težko. „Smrt papežu“, ta grozni klic se je od l. 1870 sem že pogosto razlegal po rimskih ulicah. Pa nikar mi ne recite, da je to sovraštvo množice le trenutno, za

hip umetno razburjeno! Res, tako vihravih ljudij, kakor so nižji slojevi rimskega prebivalstva, zlepa ne najdemo v zgodovini, a res je vendar tudi, da je ta srd laška vlada gojila sistematično in ga netila z denarjem in plačili: tako sovraštvo pa je vkoreninjeno globoko v srcu.

Jetnik je papež! Neodvržna, žalostna resnica. Pij IX. je zatisnil trudne oči v teh neznosnih razmerah. Leon XIII. pa je prejel s trojno krono papeško tudi trnjevo krono jetništva. Ali mislite, da ne uidejo sv. Očetu oči pogosto po oni lepi pokrajini, nekdanj papeževi? 25 dolgih let vedno na istem prostoru, v istem slabem zraku, to ni mala stvar. Vatikan leži na najbolj nezdravem kraju mesta Rima in mrzlica se rada priklati tja iz bližnje Tibere. Lani je poročal nek nemški list, da si sv. Oče želi prav močno svežega, gorskega, krepilnega zraka, kakršnega je dihal v Peružiji. A ne more si privoščiti tega, kar si privošči lahko tudi najzadnji tovarniški delavec; počitka, pokrepčila v zdravem, gorskem zraku po ogromnem trudapolnem delu, tega papež ne more okusiti. Komu bi se ne storilo milo pri srcu?

Hudo je to, a vendar ni pomanjkanje osebne svobode najhujše za srce sv. Očeta. Najhujše mu je to, ker ne more dati odduška svoji apostolski gorečnosti, ker ne more prosto vladati sv. cerkve. V mestu, ki je bilo prej podložno njemu, ovira ga tuja vlada pri tepencev v izvrševanju vrhovne pastirske službe. Z lastnimi očmi mora gledati, kako gori na ognjišču krščanstva ogenj brezverstva in upora proti vsaki oblasti. „Jaz papež“, tako je dejal v opravičeni nevolji Leon XIII. l. 1893. bavarskemu katoličanu, baronu Hertlingu, „jaz papež, vrhovni učitelj krščanstva, naslednik apostolov, katerim je rekel Gospod Jezus Kristus: „Pojdite in učite vse narode“, jaz sem v Rimu pri poučevanju verouka navezan na dovoljenje svetne oblasti in njeno dobro voljo.“ — Slaboznani Krispi je takoj, ko je postal v prvič minister, poddržal vse laške šole: seveda v imenu svobode je postavil tudi veronauk pod kap! V novem kazenskem zakoniku je pa potem prepovedal duhovnikom pod kaznijo prisilne delavnice, javno izraziti svoje mnenje, ako bi imelo biti naperjeno proti novim postavam. Tako so bile vzete papežu šole in duhovnikom prepovedano govoriti resnico o krivični postavi. Krispi je pa tudi izjavil pri neki priliki, da je vsako poslaništvo mnogo bolj nedotakljivo, ko pa Vatikan. To je vendar govorjeno dovolj odkrito! No, in že tako raztezljivi paragrafi italijanskih zakonov dali bi se brez dvoma raztegniti tudi tako, da bi jim zapadel celo papež, ako bi ne bila kaka njegova beseda po godu italijanski vladi. Ne rečem, da se je to že zgodilo, a te možnosti gotovo ne bo tajil nikdo, ki pozna srd prostozidarjev do papeža. — Pa naj še kdo reče, da ni papež res jetnik, vklenjen in zvezan v pre-mnoge paragrafe in postave!

(Dalje prihodnjič.)

Politični pregled.

Rojstni dan presvetlega cesarja Franca Jožefa I. praznoval se je kar najslovesneje po širnej Avstriji. Čim bolj se ljubljenu vladarju množe leta, tem iskrenejše

prošnje pošiljajo mnogoštevilni njemu podložni narodi k Bogu, da mu namnoži leta še in še ter ga ohrani čvrstega na duhu in telesu. Te prošnje narekuje ne samo zvesta vdanost ampak tudi neka slutnja, da znajo po smrti sedanjega cesarja priti za Avstrijo hudi časi. Bog nas obvaruj tega, ter ohrani milega vladarja še dolgo!

24. t. m. pa je zadel cesarja zopet hud udarec. Vojvodinja virtemberška Margareta, kateri je bil cesar stric, je umrla v Gmundenu na Zgor. Avstrijskem. Bolezen se je pojavila še le pred kratkim, a se je hitro shujšala, da je bilo treba operacije, ki je vojvodinjo popolnoma oslabilila, da je umrla. Spravljena z Bogom je po prisrčnem slovesu od ljubljenega soproga ter še nedoraslih otrok popolnoma vdana v voljo božjo umrla. „V Te, Gospod, sem zaupala, ne bom osramočena na veke“, „Gospod ne moja ampak Tvoja volja naj se zgodi“, „Moj Jezus, usmiljenje“, molila je v enomer dokler ni izdihnila. Rojena je bila 13. majnika 1870, prav skrbno izgojena in od nekdanj posebnega ljubljenskega cesarjeva. 12. julija 1892. se je poročila z vojvodo Albrehtom virtemberskim. Zapustila je 6 otrok, eden je pa že prej umrl. Cesar je iz Ischl, koder biva na oddihu, prihitel v Gmunden, prav očetovsko ljubeznivo tolažil jokajoče otroke, jih vzel v naročje, jim brisal solze, a slednjič se tudi sam več ni mogel premagati. Rajna je bila kmeginja v vsakem oziru kakoršnih je pač malo.

Državni zbor se baje snide ta mesec, če bode ministerski predsednik mogel pomiriti Čehe, kateri spet prete z obstrukcijo, ter če bode nagodbo z Ogrsko spravil v pravi tir.

Italijanski kralj je sedaj na obisku pri nemškem cesarju. Mladi vladar si hoče povsod drugod uglasiti pot, le na Dunaj ne pride. — Neka italijanska banka v Turinu je prišla ob 10 milijonov kron. Sleprij so se udeleževali tudi nekateri poslanci ter si polnili žepe.

Na Francoskem še vedno redovne šole zapirajo s kruto silo. Da bi ljudstvo zbegala, je vlada vrgla med svet trditev, da za gibanjem v prilog redovnikov tiče sovražniki ljudovlade. A ljudstvo dobro ve, pri čem je, da boj velja le veri in cerkvi. Nekateri višji častniki niso hoteli z vojaki nad redovnike ter jih izgnati: pokazali so, da imajo vest. A „svobodoljubna“ vlada jih bo ostro kaznovala.

Trije najznamenitejši burski generali so prišli na svojem potovanju po Evropi tudi v London. Angleži so jih navdušeno sprejeli, ljudij se je kar trlo, koder so se pokazali, a ti možje so malo marali za vse to. Tudi kralju so jih predstavili. Bivši predsednik Krüger bo v kratkem izdal zanimivo knjigo o burski vojski. Marsikaj iz burske vojske nam bo tu postalo jasno in umljivo, česar doslej nismo umeli.

LISTEK.

Iz Kranjske v sveto deželo.

(Potopisna črtica. — Fr. P. O.)

(Dalje.)

V torek 13. maja je bilo jako lepo jutro, morje mirno, zrak čist in prozoren. Parobrod pljul je ob albanske obrežju. Razgled krasen: na levi strani visoka, skalovita le malo obraščena gorovja albanske, na desni strani sta se v daljavi

videla 2 skalnata otoka, a sprednjo stran so zaslanjale obali otoka Korfu. Ob 1/2 11. uri dopoldan dospeli smo v pretok med otokom Korfu in Epirusom. Ker je ta morski pretok precej ozek, se jako lahko opazujete obe strani. Leva stran ne zanima, ker je samo skalnat neobraščen svet, z divjimi, raztrganimi gorami. Temu prave nasprotje pa je otok Korfu, jako rodovit, poln lepih nasadov, raznega drevja in lepih vinogradov. Ob 12. uri došla je ladija v zaliv glavnega mesta tega otoka tudi z imenom Korfu. Z ogromnim in pretresljivim ropotom zdrčala so sidra v morje. Zaliv je zavarovan od vseh strani pred viharji ter ima res jako lepo lego med samimi zelenimi griči. Samo škoda, da je preplitev in toraj ni mogoče večjim parobrodom dospeti popolnoma v luk, marveč ostati mora kakega pol kilometra od obali. Blago se v manjših barkah dovaža iz luke, ter naklada na parobrode, ali pa nasprotno. Ker je imel parobrod odpljuti šele ob 5. uri zvečer, bilo je dovolj časa, ogledati si lepo mesto. S čolnom dospeli lahko v 10. minutah do mesta ter stopiš na — grško zemljo. Mesto je amfiteatralično zidano, ima svojo lego v polukrogu okoli zaliva, precej čedno, ima mnogo lepih poslopij, veliko vojašnico, bolnico in na vrhu trdnjavo. Od tod je jako lep razgled po celem mestu, po zalivu, po velikem delu otoka. Na nasprotni strani vidi se med zelenimi hribi, v rajski legi, letovišče „Achilleion“, lastnina nesrečne naše rajne cesarice. Mestu je videti, da je pravo trgovinsko mesto, kajti po vseh ulicah se vidijo skoraj same prodajalne z grškimi napisi. Noše so že popolnoma grške, ter so se mi pri moških zdele skoraj malo smešne, kajti ti le nosijo čez hlače še belo, drobno nabrano, do kolen segajočo jankico. Tudi cerkva se vidi mnogo, seveda so večinoma pravoslavne, katoliških je samo pet. V Korfu ima sedež tudi katoliški nadškof. Ko smo še napisali svojim dragim nekaj razglednic, podali smo se zopet na parobrod. Tja prišedši zapazili smo tudi našega drugega kapitana, ki je s kuharjem ravno prišel iz mesta, s polnim čolnom svežega sadja, mesa, zelenjav itd. Res so nam pri večerji tudi ponujali jako okusne in dišeče jagode iz otoka Korfu. —

V Sredo 14. maja ob 1/2 8 uri zjutraj dospeli smo v Patras. Tudi tukaj ostajajo večji parobrodi radi preplitve luke daleč zunaj ter se treba peljati s čolnom do obrežja. Akoravno je bilo morje precej nemirno in vreme deževno, šli smo ogledati si mesto.

Patras je mesto s kakimi 40.000 prebivalci, ima lepe široke in snažne ulice, čedne hiše, ter se v tem še prav razlikuje od pravih orientalskih mest, kakor sem jih pozneje videl. Ker je bil ravno 1. maj Grkov, katerih koledar za našim za 14 dni zaostaja, bile so hiše, tramvajski vozovi, prevoščeki itd. ovenčani in z banderci okinčani. Po ulicah bilo je vse jako živahno. Zanimivo je, kako prodajajo mesarji meso. Z zaklano ovco, gre mesar z zavihanimi rokavi po ulici ter ponuja svoje blago z vsem glasom, kar ga premorejo njegova prsa. Kupec pride, si ogleda blago ter si odreže sam kos kakor se mu dopade. Potem se določi cena in kupčija je končana.

V tem mestu je bil sv. apostol Andrej križan za sv. vero.

Prebivalstvo mesta je večinoma pravoslavno. Pravoslavni imajo jako lepo in bogato okinčano cerkev. Katoliška cerkev je revna, majhna ter v jako slabem stanu. Kakor nam je tamošnji gospod kurat zagotavljal, prične se še to leto zidati nova velika cerkev.

Ker se je že mudilo, dali smo evropejskim tlom slovo ter zopet veslali na „Hungario“, katera je ob 11. uri odrinila. Škoda, da o prihodnjih dneh vožnje ne morem skoraj nič poročati. Vreme je bilo slabo, večkrat nevihte z morskimi viharji, zrak bil je vlažen, soparen, ter meglen. Otok Kreta, mimo katerega smo se na njegove severni strani peljali, se radi goste megle, v katero je bil zavrt ni videl, dasiravno je bil prav blizu. Cele tri dni nismo, razun enega velikega parobroda, ki nas je srečal, videli prav nič drugega kakor ladijo, nemirno valovito morje, in črnosive od viharja gnane oblake. Tudi solnca ni bilo videti. Na Binkoštno nedeljo ob 5. uri zjutraj dospeli smo v Jaffo. Razgled iz morja na Jaffo kar očara, ker je že pravo orientarno mesto. Od daleč že se vidijo šibki visoki stolpi turških mošej, visoke hiše brez streh, mogočne palme in lepo temno zeleno listje, limon in pomaranč.

Kakor trdijo veščaki mornarji, ni izkrcanje iz parobroda v nobeni luki tako nevarno kakor v Jaffi. Luka je plitva, in le majhni jaderniki zamorejo noter. Potem pa cela luka v polukrogu obdana z mogočnim in skalnatim obročem, skozi katerega se zamore s čolnom le na dveh mestih brez nevarnosti veslati. K temu pride pa še vihar, kateri tukaj baje nikoli ne poneha, ter valovje meče ob skale, da se vse peni in kadi. No pa tukajšnji brodarji slovijo kot izvrstni. Z precej velikim čolnom prišlo je po nas 15 mož, kateri so nas iz parobroda v kakih 15. minutah preveslali do obali. Da si je čoln najmanj bil 10 m dolg, metalo ga je valovje, kakor kakšen papirček; sedaj bil je od vala vzdignjen visoko, trenotek pozneje bil je zopet v globini. Jaz se sicer nisem posebno bal, pa vendar sem prav goreče zmolil kes in en očenašek. Dostikrat se pripeti, da ljudje kar omedlijo, od samega strahu. Posebno, ko se pelja skozi skalnata vrata, se človeku ježi koža na glavi. Občudovanja vredni so Arabci, ker s tako veliko spretnostjo in gotovostjo vozijo. No, hvala Bogu, dospeli smo srečno in brez prisiljene morske kopelji do obali ter na tla — svete dežele.

(Dalje sledi.)

Shod v Bršljinu pri Novem mestu.

24. avgusta napravilo je kat. politično društvo javen ljudski shod pri g. županu Dreniku. Prišlo je do 700 ljudij iz raznih bližnjih župnij.

G. Al. Kokalj, kamnosek v Bršljinu, je zborovališče jako okusno priredil. Zastave so vihrale, in prišla je tudi slavna godba meščanske garde.

Liberalci so nameravali shod razbiti, ali ni se jim posrečilo. Nekaj časa so nagajali z medklici, a prvi govornik dr. Brejc jih je kmalu ukrotil, da so mirno do konca poslušali.

Predsedoval je g. Frančič, vlado je zastopal g. vladni svetnik Friedrich.

Podajemo tu ob kratkem vsebino govorov.

G. deželni poslanec Dular je popisal, kako je prišlo v dež. zboru do obstrukcije. Naša stranka kot najmočnejša ni dobila pravice in dež. zbor se je hotel ravnati po pravilu: Liberalcem groš, klerikalcem knof! Tega nismo mogli pustiti, torej je bila naša dolžnost poseči po izrednem sredstvu.

Dr. Brejc je nato v krepkih besedah ožigosal nadutost liberalcev. Vzglede je vzel od navzočih „svobodomislecev“. Dva ali trije mladi ljudje hočejo s svojimi predrznimi medklici strahovati in vladati na stotine pametnega in zavednega ljudstva. Rayno tako je povsod, in ravno liberalna napihnenost in prevzetnost je kriva tudi obstrukcije v deželnem zboru. A tisti čas, ko se je naša stranka ponižno klanjala krivici, je proč. Mi se zavedamo svoje moči, kakor oni svoje napihnenosti. Doslej je bil boj pravzaprav samo od liberalne strani. A zdaj udrihamo tudi mi nazaj — in ljudstvo stoji na naši strani ter to odobrava.

Da bi obdržali popolno vlado v rokah, so se zvezali še z Nemci, a pri tem so se temeljito zmotili.

Oni niso videli, kaj se je godilo v deželi zadnja leta, niso videli, kako je organizacija katoliško-narodne stranke napredovala, niso videli naših shodov, niso videli naših društev. Še tega niso videli, da mi pri volitvah zmagujemo, oni pa nazadujejo. Niso videli, kako se je naša stranka prenovila v mladostno ljudsko stranko, in mislijo, da bodo vkljub vsemu temu še naprej pometali z nami.

Mi ne poznamo več grajščakov kot višjih ljudi, liberalcev kot srednjih ljudi in klerikalcev kot uboge pare. Mi smo zastopniki ljudstva, in kot taki smo vsaj toliko vredni, kakor liberalci. Liberalci in grajščaki so zdaj nekaj poizkusili, česar ne bodo nikdar več. Rekli smo jim dovolj glasno: Mi zastopamo ljudstvo, in če zanje nič doseči ne moremo, nas tukaj treba ni. Če pa nas ni, je vas še manj treba — in zato mora deželni zbor narazen, če nam ne ugodite. Politika boja mačke z mišjo je prenehala.

Zdaj so si pa liberalci izmislili zvijačo z deželnimi podporami, češ: Mi ne bomo zdaj dajali deželnih podpor, in tega se bo ljudstvo tako ustrašilo, da bo odslej le liberalce volilo. A od povsod izvemo, da se podpore vendarle dele. Zakaj?

Zato, ker prosijo tudi liberalci, in tem nočejo odreči liberalci podpor, so pa morali sami zavreči svoje načelo in deliti podpore vsem. To je bilo torej le prazno strašilo.

Nato omenja raznih nezaupnic in tudi one, katere je njemu dal dr. Tavčar v poljanski dolini. Dr. Tavčar ima dovolj časa doma na svojem posestvu. Tam se zbirajo okoli njega lačni dijaki in ker je on general liberalne armade, zahajajo k njemu nižji oficirji. Tako si lahko nabere nekaj ljudij za majhen shod, (posebno če si še naroči Pirca iz Kranja z njegovimi liberalci). A kaj pomeni nezaupnica dr. Tavčarjeva? Saj njega samega tam ne marajo. Bil je prej poslanec na Gorenjskem, a gorenjski zrak mu je postal preoster, potegnil se je iz tega volilnega okraja, ki mu je postajal vedno bolj neprijeten, in je šel na jug. Novomeščani so ga sprejeli pod streho. Kaj takega pač ne more motiti resnih mož. Naši volilci nam zaupajo, drugi naj reko, kar hočejo!

Ko je baron Hein zaključil deželni zbor, je dobil od ministerskega predsednika nalogo, da stranke poravnajo med seboj. Mi nismo v tem oziru še ničesa slišali. Če ni nič storil, je to njegova stvar. Saj imamo še dunajsko vlado nad seboj, katerej ne more hiti vse eno, kaj se godi na Kranjskem. In slednjič imamo še državni zbor. Na Dunaju se bo odločilo, kdaj se skliče deželni zbor in kdo da ga skliče, ker mogoče je slednjič tudi to, da ga sedanji deželni predsednik ne skliče več.

Vlada dela na Kranjskem kakor mačeha, ki ima v hiši dvojne otroke. Na zunaj proti svetu se dela, kakor da je vsem enako pravična. Doma pa, kadar nihče od zunaj ne vidi, pa se pokaže razloček. Šita poje le po pastorki, a svojemu lastnemu otroku je dobra. Tako dela deželna vlada na Kranjskem. Posebno je to pokazala proti gospodarski organizaciji. Za vsako majhno pravico smo se morali pritoževati do najvišjih instanc.

Kakršna bo vlada do nas taki bomo mi do nje: Če nam ona ne da pravice, potem od nas ne dobi prav ničesa — vsaj prihranimo deželi stroške za deželni zbor.

Če pa hoče vlada delati z nami za kmečko korist, tedaj bo videla, da je katoliško-narodna stranka pripravljena za vsako koristno delo. (Živahno, dolgotrajno odobravanje).

(Konec prihodnjic.)

Domače vesti.

(Duhovniške spremembe.) Podeljene so bile župnije: Bela cerkev č. g. Antonu Žnidaršič, župniku v Osilnici; fara pri Kostelu č. g. Alojziju Češark, župniku v Špitaliču; Št. Jernej č. g. Antonu Lesjak, župniku v Želimljah; Toplice č. g. Ivanu Podboj, župniku v Planini. — Premeščeni so bili č. gg.: Josip Novak iz Metlike kot župni upravitelj v Dragatuš, Ivan Klemen iz Leskovca v Stari trg pri Ložu, Ivan Dolinar iz Sent-Ruperta v Logatec, Anton Zore iz Fare pri Kostelu v Sent-Rupert, Alojzij Jerič iz Dobrniča na Trato; Josip Pravhar z Rake v Semič, Andrej Širaj iz Sent-Janža v Vodice, Karol Gnidovec iz Grada v Metliki, Anton Lombar iz Žužemberka v Postojno, Ivan Lomšek iz Velike Doline v Žužemberk; Josip Cuderman z Jesenic na Veliko Dolino. — Na novo so bili nameščeni č. gg. semeniški duhovniki oziroma novomašniki: Ivan Berce v Dobrničah, Karol Čuk v Fari pri Kostelu, Pavel Perko v Škocijanu pri Dobravi, Josip Podlipnik na Dolih pri Litiji, Francišek Rakovec kot II. kapelan na Raki, Valentin Sitar v Sent-Janžu, Francišek Vrhovec v Leskovcu pri Krškem, Mihael Zevnik v Črnomlju. — V samostan č. oo. cistercijanov v Zatičini je vstopil novomašnik č. g. Ivan Marenčič.

(Praznovanje sv. Feliksa,) katerega telesni ostanki počivajo pod velikim altarjem novomeške kapitelske cerkve, vršilo se bo kakor običajno v nedeljo Marijnega Imena 14. t. m.

(Šolsko leto 1902/1903 na deški ljudski šoli v Rudolfovem) se prične z „Veni sancte“ in slovesno sv. mašo ob polu 8. uri v frančiškanski cerkvi dne 16. sept. 1902. Učence, ki na novo vstopijo, naj oglašajo stariši ali njih namestniki dne 13., 14. in 15. septembra od 9.—12. ure dopoldne in od 3.—4. ure popoldne v deški šoli. Prinesejo naj s saboj natančne podatke; dan in leto rojstva, hišno številko itd., da se upisovanje ne moti. Drugi učenci se morajo oglašiti s zadnjim „Šolskim naznanilom“. Vodstvo.

(Na dekliški ljudski šoli) v Novem mestu se bode pričelo šolsko leto 1902/1903 dne 15. septembra s slovesno sv. mašo in pesmijo „Pridi sv. Duh“ ob polu 10. uri v kapiteljski cerkvi. — Vpisovanje učenk bode dne 12. in 13. sept. — P. t. stariši (ali njih namestniki) novo vstopivših učenk se prosijo, naj se preskrbe z natančnimi podatki o rojstvu dotičnih.

Šolsko vodstvo.

(V šoli „Glasbene Matice“ v Novem mestu) prične zopet redni pouk 18. septembra. Vpisovanje dosedanjih in novih učencev bode 15. 16. in 17. t. m. vselej od 11. do 12. ure dopoldne in od 1. do 2. ure popoldne v šolskih prostorih (Glavni trg, Bergmanova hiša I. nadstr.) Z novimi učenci naj njih skrbniki pridejo osebno ali pa naj pošljejo pismeno izjavo, da so zadovoljni z vpisanim učenca. Učenci, ki se ne zglase navedene dni ampak kasneje, se bodo, ako mogoče, sicer sprejeli v glasbeni pouk, toda plačati jim bode takoj vsa društvena članarina in tudi pri učnini jim ne bode mogoče dajati kakih olajšav. Plačila so le-ta: 1. Društvena članarina za voditelje učencev vsako leto 4 K; 2. vpisnina za vsakega učenca vsako leto 2 K; 3. učnina za vsak učni predmet (gosli, klavir itd. razun petja na mesec 3 K; 4. učnina za petje in glasbeno teorijo samo na mesec 40 vin. Učencem na druga glasbila je učenje petja brezplačno.

(Pri III. zasedanju porotnih obravnav.) katerih pričetek je 1. sept., sojeni bodo sledeči: 1. sept. Sirk Anton, hudodelstvo proti npravnosti; Berbuč Matevž, hudodelstvo proti npravnosti; Derganc Jernej, hudodelstvo proti npravnosti; 2. sept. Kuhar Martin, hudodelstvo proti npravnosti; Dremelj Franc, hudodelstvo težke telesne poškodbe; 3. sept. Gorenc Anton, hudodelstvo uboja; Miklavčič Anton, hudodelstvo uboja; Kos Karol, hudodelstvo uboja; Orehek Franc, hudodelstvo poneverjenja; 4. sept. Poyh Janez, hudodelstvo proti npravnosti; 5. in 6. sept. Frančič Franc, hudodelstvo zavrtnega umora.

(Razpisuje se) natečaj zaradi oddaje mesta poštnega odpravnika pri c. kr. poštnemu uradu v Mirnipeči, pol. okraj Rudolfovo. Dohodki so: Letna plača 550 K, uradni pavšal 140 K in letni pavšal 548 K za vzdržavo petkratne pešne zveze na dan med poštnim uradom in kolodvorom v Mirni peči ter za lokalno dostavljanje poštnih pošiljatev: Služba odda se proti pogodbi in kavciji 400 K. Prošnje v teku treh tednov na c. kr. poštno in brzojavno vodstvo v Trstu. Natančne pogoje za to službo zamore se v uradnih urah pozvediti pri c. kr. okrajnem glavarstvu v Rudolfovem.

C. kr. okrajno glavarstvo Rudolfovo.

(Program) konjske dirke v trab 1902. l., ki jo priredi konjerejski odsek c. kr. kmetijske družbe kranjske v Št. Jarneju na Dolenjskem v nedeljo, dne 14. septembra t. l., in sicer v prvih dveh oddelkih samo za kmetijske posestnike, t. j. take, ki svoja zemljišča sami obdelujejo, v drugih oddelkih za vse brez izjeme. Dirka bode dne 14. septembra popoldne ob 1/24 uri v Št. Jarneju na dirkališču. I. Dirka tri- in štiriletnih kranjskih žrebcev in kobil. Daljava 2400 metrov. Ako se oglasi samo en tekmovalec, dobi prvo darilo le tedaj, če pride v 6 minutah na cilj. Prvo darilo 200 kron. (Državno darilo.) Drugo darilo 50 kron. (Državno darilo.) Tretje darilo 25 kron. (Deželno darilo.) II. Dirka starejših kranjskih žrebcev in kobil. Daljava 2400 metrov. Ako se oglasi samo en tekmovalec, dobi prvo darilo le tedaj če pride v 6 minutah na cilj. Prvo darilo 100 kron. (Državno darilo.) Drugo darilo 50 kron. (Državno darilo.) Tretje darilo 25 kron. (Deželno darilo.) III. Dirka za konje brez razločka starosti in spola, tudi za valahe, ki so najmanj pol leta lastnina enega in istega kranjskega posestnika. Daljava 2400 metrov. Ako se oglasi samo en tekmovalec, dobi prvo darilo le tedaj, če pride v 6 minutah na cilj. Prvo darilo 100 kron. (Deželno darilo.) Drugo darilo 50 kron. (Deželno darilo.) Tretje darilo 25 kron. (Deželno darilo.) IV. Gosposka dirka s parom konj brez razločka na spol in starost konj. Daljava 2400 metrov. Dirka se vrši samo tedaj, če se zglase trije tekmovalci. Častno darilo konjerejskega odseka v vrednosti 50 kron. Udeležitev pri dirki je zglasti pismeno ali pa na dan dirke tudi ustno najpozneje do 12. ure opoldne, občinskemu uradu v Št. Jarneju. Za udeležitev v I., II. in III. oddelku je plačati pri zglastitvi 2 K, v IV. oddelku 4 K vstopnine. Pri dirki veljavne določbe: 1. Razsojevalci so

odborniki podpisanega odseka in za to odbrani veščaki. 2. O vseh prepirih razsojajo z večino glasov razsojevalci. 3. K I. in II. dirki so pripuščeni na Kranjskem rojeni konji od tretjega leta naprej. To je treba dokazati z listom, ki ga je dobila konjeva mati pri oplemitvi. K dirki so pripuščeni le tisti konji, ki so najmanj pol leta — od dneva dirke nazaj šteto — nepretrgano v lasti enega in istega kranjskega posestnika. To je treba dokazati z županskim potrdilom. 4. Kdor se ni zglastil v pravem času, ne sme priti s svojim konjem na dirkališče. 5. Ako se zglastijo k vsaki dirki manj nego trije tekmovalci, onda veljajo gorenji predpisi in pa določila podpisanega odseka. 6. Za konje, ki so nad 9 let stari, ni treba povedati starosti. 7. Dovoljeno je kaki navzoči osebi precej dokazati, da kak konj nima pravice, po gorenjih določbah dirjati v kaki dirki. 8. Tekmovalci morajo biti na dirkališču pol ure pred začetkom dirke. Tu je voznike naznaniti, in tu se pregledajo konji. Kdor pride prepozno, ne sme tekrovati. 9. Razvrstitev dirjalcev določi žreb. 10. Tekmovalci ki nočejo ustreči vsem določbam odsekovim, se izključijo od dirke. 11. Konja, ki med vožnjo prične iti v galop, pognati je precej v trab. Ako konj prestopi prostor med dvema zastavama (25 metrov) v galop, ali če pride v galopu na konec, izgubi pravico do darila. 12. Ugovore zaradi nepravilne vožnje je precej naznaniti razsojevalnemu odboru. Ljubljana, dne 2. avgusta 1902. Samostojni konjerejski odsek c. kr. kmetijske družbe kranjske. Francišek Povše, načelnik.

(Dobavni razpis za les). Trgovski in obrtniški zbornici v Ljubljani se poroča, da bo c. k. ravnateljstvo državnih železnic v Beljaku potom ponudb oddalo dobavo naslednjih vrst lesa in lesenih izdelkov za leto 1903: 314 849 m³ lesa za mostove (mecesen), 176 680 m³ posebnega lesa (mecesen), 1064 m³ trdega rezanega lesa za vozove, 1243 m³ mehkega rezanega lesa za vozove, 20.000 m³ krajnikov, 22.000 hl oglja iz mehkega in 250 hl oglja iz trdega lesa, 5400 kosov različnih ročajev za orodje, 13.720 kosov držajev za sekire, kladi, krampe in lopate, 18.000 metel iz brezovih šib in 600 okovanih samokolnic (šajtrg). Oddala se bo razen tega tudi dobava gorenjih pragov iz hrastovega, macesnovega ali boroovega lesa. Za to dobavo potrebni ponudbeni vzorci in podrobni izkaz v vrstah, množinah in merah, ter občni in posebni dobavni pogoji se lahko pogledajo ali tudi brezplačno dobe proti vpošiljavi poštnine pri imenovanem ravnateljstvu, katero daje tudi vsa pojasnila glede dobavnih pogojev. Ponudbe s potrebnimi prilogami se morajo najkasneje do 10. sept. t. l. do 12. ure opoldne c. k. ravnateljstvu državnih železnic v Beljaku.

(Razglas) o sprejemu gojenk v gospodinjsko šolo c. kr. kmetijske družbe kranjske v Ljubljani.

Meseca oktobra se otvori peti tečaj gospodinjske šole, ki bo trajal 12 mesecev. Gojenke morajo stanovati v zayodu, ki je pod vodstvom č. gg. sester iz reda sv. Franciška. Zavod je v posebnem posloju poleg Marijanišča na Spod. Poljanah v Ljubljani.

Pouk, ki je slovenski in brezplačen, zavzema poleg verouka, vzgojeslovja, zdravoslovja, ravnanja z bolniki, spisja in računstva na one predmete, ki jih mora umeti vsaka dobra gospodinja, zlasti se pa poučuje teoretično in praktično o kuhanju, šivanju (ročnem in strojnem), pranju, likanju, živinoreji, mlekarstvu, vrtnarstvu i. t. d. Gojenke se istotako vežbajo v gospodinjskem knjigovodstvu ter v ravnanju z bolniki in z bolno živino.

Gojenke, ki se žele učiti nemškega jezika, dobe v tem predmetu brezplačen pouk in priliko, da se v enem letu zadosti privadijo nemškemu jeziku.

Gojenka, ki bo sprejeta v zavod, plača na mesec za hrano, stanovanje, kurjavo, razsvetljavo, perilo, t. j. sploh za vse, 28 K, ali za ves tečaj 336 K. — Vsaka gojenka mora prinesiti po možnosti naslednjo obleko s seboj: Dve nedeljski obleki, tri obleke za delo, dva para čevljev, nekaj belih in barvanih jopic za ponoči, štiri barvana spodnja krila, dve beli spodnji krili, šest srajc, šest parov nogavic, 10—12 žepnih robcev, šest kuhinjskih predpasnikov in tri navadne predpasnike. (Predpasniki za delo se tudi priskrbe v zavodu proti plačilu; če ima ktera več obleke, jo sme prinesiti s seboj).

Deklice, ki hočejo vstopiti v gospodinjstvo šolo, morajo:

- 1.) dovršiti že 16. leto; le izjemoma, v posebnega ozira vrednih slučajih, se more dovoliti sprejem mlajših učenk;
- 2.) znati čitati, pisati in računati;
- 3.) predložiti zdravniško spričevalo, da so zdrave;
- 4.) predložiti obvezno pismo staršev ali varuha, da plačajo vse stroške;
- 5.) zavezati se, da bodo natančno in vestno izvrševale vsa dela, ki se jim nalože, ter da se bodo strogo ravnale po hišnem redu

Prošnje za sprejem, katerim je treba priložiti šolsko in zdravniško spričevalo ter obvezno pismo staršev, oziroma varuha, naj se pošljejo

do 15. septembra t. l.

glavni odboru c. kr. kmetijske družbe kranjske v Ljubljani.

V prvi vrsti se v gospodinjstvo šolo sprejemajo dekllice, ki imajo domovinsko pravico na Kranjskem; če pa bo v šoli prostora, se bodo sprejemale tudi prošilke iz drugih dežel.

Glavni odbor c. kr. kmetijske družbe kranjske. V Ljubljani, dne 15. junija 1902.

(Sedmi avstrijski vinarski kongres). Od 14. do 17. septembra se vrši v Kremsu na Nižjeavstrijskem sedmi avstrijski vinarski kongres, pri katerem se bodejo razpravljale mnoga za vinogradnike naše države zelo važna vprašanja, o katerih bodo referirali znani avstrijski strokovnjaki. S kongresom so združeni izleti v dolino „Wachau“, katera daleč slovi po svojem vinarstvu in svoji naravni lepoti. Vdeleženci bodo imeli priliko si ogledati razstavo vinarskega in kletarskega orodja, nadalje sloveče kleti samostana v Melku, višjo vinarsko šolo v Klosterneuburgu in tamošnjo svetovno znano samostansko klet, kakor tudi pokušati najboljša nižjeavstrijska vina ne samo pri omenjenih izletih, ampak tudi posebno pri prvem pokušanju nižjeavstrijskih vin, katero bode nalašč za to pri tej priliki prirejeno. Vsak vinogradnik bode imel priliko v mnogem koristnem vinarskem vprašanju se temeljito poučiti. Vzlasti zanimivo bode opazovati napredek v umnem kletarstvu, v katerem smo na Kranjskem žalibog še na tako nizki stopinji. Ker se bodejo kongresa vdeležili tudi kranjski strokovnjaki, bodo imeli naši vinogradniki, ki se hočejo kongresa vdeležiti, dobre voditelje, kateri jih radi na vse zanimivo opozorijo. Kdor se hoče kongresa vdeležiti, zglesi naj se pri kongresnem sekretariatu v Kremsu (bližji naslov: „An das Sekretariat des VII. oesterr. Weinbaukongresses in Krems“), kjer je tudi vplačati pristopnino 10 K. Blžja pojasnila daje rade volje c. k. vinarski nadzornik B. Skalicky v Novem mestu, kateri bode pri kongresu kot poročevalec navzoč. Vinogradniki, ki ste zmožni nemškega jezika ter vam dovoljujejo premoženske in druge razmere, ne zamudite te redke prilike in vdeležite se omenjenega kongresa. Na svidenje v Kremsu!

(Pazite na otroke!) Pred kratkim časom je imelo sodišče v Krškem tri komisije zavoljo ponesrečenih otrok. Na Raki je otrok utonil, pri sv. Duhu ga je mati v spanju zadušila, na Straži pri Leskovcu pa je umrl vsled opeklin. Vsemu temu kriva — nepazljivost starišev! A ne samo sebi škodujejo otroci ampak tudi drugim. Zadnjega požara v Gotni vasi dne 14. m. m., ko je Jožefu Žefranu zgorel kozolec natlačen z žitom in mrvo in je imel za 200 K zavarovani posestnik 3000 K škode, so tudi krivi otroci: le ti so zažgali.

(Iz Amerike). V Pueblu je umrla gospa Ohernik, roj. Barič, soproga našega rojaka Antona Ohernika. Doma je bila iz Trga pri Črnomlju. Pokojnica zapušča štiri nedorasle otroke. V bolnišnici je istega dne za vročnico umrla 20letna Marija Kadunc iz Šmarške fare. Bila je še le tri mesece v Ameriki. — V Knive River, Minn., se je ponesrečil rojak Francišek Pakovec, ko je v gozdu sekal drva. Pokojnik je bil doma iz Zagorice pri Novem mestu. Star je bil 40 let. V starem kraju zapušča ženo in petero otrok.

Razne stvari.

* (Kaj se lahko vse naredi iz človeškega trupla). Nek francoski kemik preiskaval je, kaj bi se vse lahko storilo iz človeškega trupla. Iz kemiških snovij, ki znašajo 68 kg. v človeškem telesu, naredilo bi se lahko toliko

beljaka in rumenjaka, kolikor se ga nahaja v 1200 kurjih jajcih. Ako bi se človeško telo stvorilo v tekočino in bi le ta shlapela, dobilo bi se iz te tekočine 98 kubikmetrov plina, ki bi zadostoval za napolnjenje balona, ki bi lahko 70 kg nesel. Človeško truplo ima v sebi železa za 7 gramov žrebljev, iz masti bi se lahko naredilo 6 in pol kg sveč, iz voglja 65 svinčnikov in iz fosforja 820 000 žveplenk. Poleg tega bi se lahko iz človeškega trupla naredilo soli za 20 čajnih žličic, 59 kosov sladkorja in 42 litrov vode.

* (Petelin — pijanec). Petrogradski časniki poročajo, da ima lastnik nekega hotela v Hingenbergu v Livlandiji petelina, ki je — notoričen pijanec. Ta petelin posrkava z največjo neumornostjo ostanke pive, katere so pustili gosti, in to toliko časa, da se popolno upijani. Ko ga ima pod kapo, postane razposajen, se vleže in začne spat. Ko prespi mačka gre zopet pit.

Zadostilna molitev k Mariji,

ki se bode očitno opravila tretjo nedeljo meseca septembra na praznik prežalostne Matere Božje — Dobiva se v knjigarni J. Krajec nasl. v Rudolfovem. 100 kosov stane 80 vinarjev.

Anlässlich meiner Übersiedlung allen unseren Bekannten ein herzliches Lebewohl.

Rudolfswert, September 1902.

(221)

Familie Stern.

IZJAVA.

Ker me občinski volilci obeh političnih strank v Rudolfovem prigovarjajo, naj prevzamem tudi za prihodnjo volilno dobo mestno županstvo in ker mi zatrjujejo, da me bodo pri prihodnji občinski volitvi volili v mestni odbor, primoran sem — da se glasovi ne bodo cepili in da ne bode morebiti treba vnovične volitve — izjaviti, da pod nobenim pogojem ne sprejemam več izvolitve v mestni odbor, ker smatram naloge, ki sem jih prevzel ob prvi in ob drugi izvolitvi, kot rešene, ker mi moj poklic nikakor več ne dopušča, prevzeti še nadalje županstvo ali odbornišvo in slednjič, ker imam kot virilist itak pravico vstopiti v mestni odbor, kjer bodem torej tudi odslej lahko sodeloval v občinskih sejah. — Ob tej priložnosti izpolnujem prijetno dolžnost, da se vsem someščanom, osobito svojim dosedanjim sodelovalcem v mestnem starešinstvu in v odboru prisrčno zahvaljujem za zaupanje, ki so mi ga izkazovali tekom šestletne dobe mojega županstva.

RUDOLFOVO dné 23. avgusta 1902.

(200—1)

Dr. J. Schegula.

Oznanilo.

Na c. kr. gimnaziji v Rudolfovem se začne šolsko leto 1902/03 18. septembra s slovesno službo božjo na čast sv. Duhu.

Sprejemali se bodo učenci v I. razred 16. septembra, v ostale razrede 16. in 17. septembra.

Kdor želi vstopiti v I. razred, naj se oglasi v spremstvu svojih starišev ali njih odgovornih zastopnikov 16. septembra pri gimnazijskem ravnateljstvu ter s seboj prinese krstni list in obiskovalno izpričevalo.

Sprejemni izpiti se vrše 17. septembra.

Sprejemnina znaša 4 K 20 h, prinos za nakup učil 2 K.

C. kr. gimnazijsko ravnateljstvo.

(217—1)

V Rudolfovem, 1. septembra 1902.

Podpisani naznanjam, da vozim ljudi in blago po prav nizki ceni ter se uljudno priporočujem slavnemu občinstvu za obilna naročila. Naročila oddajejo se v Skabernetovi hiši v Rudolfovem. Spoštovanjem

(222—1)

Janez Mišič, fijakar.

Spreten deček

ki ima veselje do pekovskega obrta, sprejme v pouk po dogovoru takoj Anton Kummer pek v Kranju.

(191—3)

Dr. P. Defranceschi

odpotuje

7. septembra za tri tedne. (231-1)

Velik pod, prostoren hlev in sprava,

prostorna za okoli 40 voz mrve, vse v najboljšem stanu, se takoj proda iz proste roke. — Natančneje se izve pri

Meti Perše, h. št. 60 v Novem mestu. (230)

Salame ogrške 1-70 gld., domače iz šunkna 1-20 gld., domače 1 gld., dunajske 80 kr. Šunka brez kosti (Rollschinke) 90 kr. in 1-10 gld., suho meso 70 kr., glavina brez kosti 40 kr. kilo, velike kranjske klobase po 18 kr. in drugo pošilja od 5 kil naprej po povzetju in sicer le dobro blago. Janko Ev. Sirc v Kranju. (126-8)

Letošnja sadna letina

je na stoječem za prodati pri oskrbništvu grajščine Ruperčvrh poleg Novega mesta. — Kupci oglašijo naj se pri oskrbništvu ravno tam. (219-1)

Orehove plohe od 2 do 4 cm debele, suhe, tudi majhne partiije in posamezne kose, lepe, cele, nepokvarjene, tudi orehove krce do 3 m dolge od 16 col naprej debeline se kupijo po dobri ceni. Upraša se na Karol Kainz, Gorjupova hiša, h. št. 9. I. nadstropje Ljubljana. (216-1)

Prodajam, odnosno dajem v najem

vse svoje posestvo in sicer: hiša z vsem gospodarskim poslopjem, ležeča tik ceste Sošice-Metlika, ugodna za vsakovrstne trgovine, 15 oralov polja in travnikov, 4 orale krasnega vinograda zasajenega pred 8 leti z ameriškimi trtami. V vinogradu tik ceste Kašt-Draščić stoji velik hram z razno vinsko posodo vsake velikosti, nad hramom je lepo stanovanje in prešnica, na dvorišču je priprava za kuhanje žganja. Poslopje je vse v najboljšem redu. Krčmarski obrt vodim sam v obeh hišah skozi mnogo let. Vinograd je s kamenjem in dratom ograjen. — Več pove lastnik Janko Magovac, trgovec v Badovinci, h. št. 20. z. p. Sošice. (218)

Lepo posestvo z gostilno je na prodaj na Drski poleg Novega mesta.

Hiša ima 5 sob, klet in dve kuhinji. Poleg hiše je: pod, hlev, vodnjak, gostilniški in sadni vrt, „Lawn tennis“, njive in hosta. — Cena izve se pri lastniku Jos. Medved. trg. Novo mesto. (228-1)

Na prodaj je pod ugodnimi pogoji

dobro ohranjen mlin

s štirimi tečaji in jednimi stopami, h kateremu pripada več oralov njiv in travnikov. Isti se nahaja v bližini večjega trga pri železnici na Dolenjskem. Letni zaslužek znaša čez 3000 K. Kupci, kateri imajo veselje kupiti, naj blagovolijo poprašati pri upravnistvu „Dol. Novic“. (223-1)

Deček, kateri ima veselje za učenje v trgovini, ki je dobrega obnašanja ter poštenih starišev. 14 do 15 let star se sprejme takoj pri Ivanu Levstek, trgovec v Sodražici Dolenjsko.

Ena meblovana soba

se odda takoj v hiši št. 149. v Rudolfovem. (225)

Prav dobrega

belega in rudečega vina

ima še za prodati iz Sromeljskih vinogradov
And. Levak v Brežicah. (229)

(224-1) Na Mirni v grajščini se bode dala

žaga, gostilna, hlev in njive

po potrebi, v najem. Nastop 1. januarja 1903; pogoji se zvedo pri gospej Hočevar v Krškem ali ustmeno ali pismeno.

Št. 9335.

Razpis!

Na kranjski kmetijski šoli na Grmu pri Novem mestu, z dvoletnim poučevanjem in slovenskim učnim jezikom je izpraznjenih

sedem deželnih ustanov

za prihodnje šolsko leto 1902/3, katero se prične 4. nov. 1902.

Pravico do teh ustanov imajo sinovi kranjskih kmetovalcev in vinogradnikov, ki so vsaj 16 let stari, čvrstega zdravja in so z dobrim uspehom dovršili ljudsko šolo. Prednost imajo taki kmetijski sinovi, od katerih je upati, da se bodo potem na svojem domu s kmetijstvom, vino- in sadjerejo pečali.

Učenci z ustanovami dobivajo brezplačno hrano, stanovanje in pouk v šoli; obleko pa si morajo sami preskrbovati.

V šolo se sprejemajo tudi:

1. plačujoči učenci, kateri plačujejo po 60 h na dan za hrano in stanovanje in pa 40 K šolnine na leto in

2. eksterniste, ki zunaj šole stanujejo in plačujejo šolnino.

Lastnoročno pisane slovenske prošnje, ki morajo biti kolkovane s kolekom 1 K, se imajo

do 16. septembra 1901

izročiti vodstvu kranjske kmetijske šole na Grmu pri Novem mestu.

Prošnjam je priložiti rojstni list, spričevalo dovršene ljudske ali srednje šole, zdravniško potrdilo o čvrstem telesu in trdnem zdravju in župnijsko spričevalo o lepem vedenju.

Vsak učenec se mora podvreči vsprejemnemu izpitu, ki se razteza na slovenski jezik in priprosto računstvo, in od uspeha tega izpita je odvisno, ali se dotičnik v šolo sploh sprejme.

Prošnjam za sprejem proti plačilu je priložiti reverz ali obvezno pismo starišev, oziroma varuha zaradi vzdrževanja učenca.

Učenci, kateri Grmsko šolo z dobrim uspehom dovrše, imajo pri vojaščini pogojno pravico do le dvoletne prezentne službe. Ako namreč svoji vojaški dolžnosti brez graje skozi dve leti zadostijo ter dokažejo, da se bodo po izstopu od prezentne službe na lastnem ali pa na svojih starišev gospodarstvu kmetijstvu posvetili, zamorejo na podlagi odredbe vis. c. kr. vojniškega ministerstva z dne 22. julija 1895, št. 4643, proti koncu drugega leta za odpust tretjega leta prositi.

Od deželnega odbora kranjskega

v Ljubljani, dne 2. avgusta 1902. (209-2)

Posestvo na prodaj

z lepo enoadstropno hišo, s gospodarskim poslopjem, sadnim vrtom, njivami in travniki, vse okoli hiše arondirano. Zraven spada tudi lep gozd, pol ure oddaljen od posestva. — Nahaja se v Šmihelu 10 minut od Novega mesta v prav lepej legi, — ki je prav pripravno za gostilno, prodajalno ali kakšen drugi obrt, mlin, žago ali usnarijo, ker je vse posestvo okoli s potokom „Teška voda“ omenjčeno.

Posestvo meri 3 ha, 18'39 m² ali 5 johov 852□ klft. Proda se iz proste roke. — Natančneje se poizve pri lastniku Frideriku Tandler v Novem mestu. (226-1)

(120-4)

Civilne obleke in uniforme.

A. W.

ANTON WEISS,

krojaški mojster v Novem mestu, Ljubljanska
cesta št. 39

priporoča svoj nad 20 let na najboljšem glasu obstoječi
obrt v napravo civilne obleke, vojaških in uradniških
uniform, kakor tudi oblek za prečastito duhovščino,
gozdarje in livreje vsake vrste, po predpisih in pod
jamstvom. Pravo tuje in inozemsko blago je vsak
čas na izbero.

Postrežba točna in vestna!

(150-6)

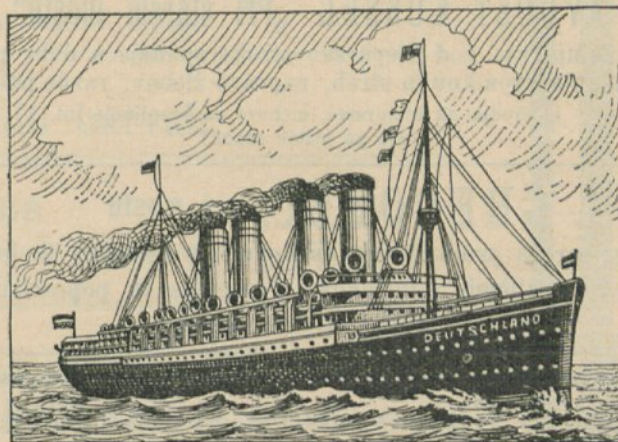
Kaznjivo je

vsako ponarejanje edino pravega Bergmann-ovega lilijskega-
mlečnega-mila, tovarne Bergmann in drug. Draždane-Tečen ob
Elbi. Varstvena znamka: Dva rudarja. — Taisto naredi
nežno, čisto lice, cvetočo in mlado zunanost, belo in ža-
metno mehko kožo ter blestečo lepo pölt. Najbolje sredstvo
proti pégam. Komad po 80 h, pri lekarnarju S. pl. Sladovič
in trgovcu Alfonzu Oblak v Novem mestu.

Največje, najhitrejša ter najvarnejša vrste velikanskih
parnikov, ki vozijo v

Ameriko.

(149-6)

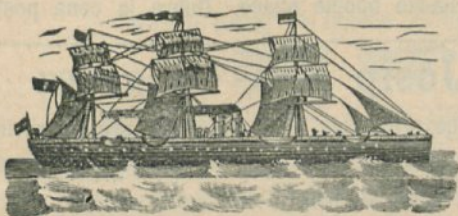
Hamburg-New York le 6 dni.

Vozne karte po najnižjih cenah za vse razrede prodaja,
ter daje pojasnila točno in brezplačno, oblastveno potrjena

Agentura Hamburg-Ameriške Linije

v Ljubljani. Dunajska cesta št. 31. od juž. kolodvora takoj na desno.

Za
v Avstriji

koncesijo-
novano

francosko prekmorsko družbo

„Compagnie generale Transatlantique“

Edina direktna in najkrajša črta

poštinih brzoparnikov, ki prevažajo zanesljivo,
brez prelaganja, samo 6 dni

iz Havra v Newyork.

Za vožnje tu- in inozemskih železnic, za navadna in okrožna
potovanja in prireditve romarskih vlakov,

daje pojasnila in veljavne vozne liste

edina oblastveno potrjena potovalna pisarna

Ed. Šmarda

v Ljubljani, Dunajska cesta št. 6

blizu znane gostilne „pri Figabirtu“. (136-5)

—● Bražba. ●—

Daje se na znanje, da se bodo od 7. septembra naprej na Trški gori
vinogradi, — pri Beli cerkvi travniki, — Birčni vasi in Drski njive — in
na Brodu pri Drski gozdi po dražbenem potu prodajali. — Natančneje se
naznani po občinskem uradu. — Kupaželjne uljudno vabi

Alojzij Pinter v Kandiji.

(232)

V Žužemberku se prodaja

hiša z lepim vrtom in hlevom,

pripravna za gostilno in trgovino. Naslov pové uredništvo
„Dol. Novic“.

(205-3)

Eksport isterskega vina.

Razpošiljam pristno vino lastnega pridelka in sicer re-
foškata, terana, burgundca in belega rizlinga od 26 do 36 h
postavljeno na tukajšni kolodvor Dignano.

A. M. Pujman,

Eksport vina, Dignano Istra.

(131-8)

Karbolineum.

Patent: Avenarius se kakor najboljša les ohranjujoča sredstva obnese
že nad 25 let. Vsi karbolineji iz raznih družin fabrik so slabe ponaredbe
Avenarijevega karbolineja. Avenarijev karbolinej je sicer nekaj novcev
dražji, kakor drugi karbolineji, pri tem je pa skoraj trikrat izdat-
nejši, kakor vsaki drugi karbolinej.

Pred ponaredbami se svari.

Tovarna karbolineja: R. Avenarius, Amstetten,
Niz. Avstrijsko.

(102-10) Pisarna: Dunaj III/I. Hauptstrasse 18.

Izključna prodaja za sodni okraj Novo mesto: pri Alfons
Oblaku, trgovcu v Novem mestu.

Pojasnilo!

Resnici na ljubo naznanjam slav. občinstvu sledeče: Moji
neprijatelji so iz zlobnosti raztrosili med občinstvo vest, da se
mislim v kratkem v Ameriko izseliti. Ker se doma da shajati
s pridnostjo in varčnostjo, in ker imam na razpolaganje doma
dobro urejeno delavnico z stroji, da zamorem z vsakem
tekmovati, toraj še ne čutim skrajne sile, da bi tu pustil go-
tovo in šel iskati zgubljenost v Ameriko. Ako sem od tam
zahteval informacije, toraj se s tem še nikakor nisem odločil
za izselitev. Toliko v pojasnilo!

Novo mesto 28. julija 1902.

(192-3)

Matko Malovič, mizarski mojster.

Učenca

iz poštene hiše, sprejme takoj F. Skušek,
trгоvec v Metliki. (190-3)

Več mizarskih pomočnikov,

vajenih stavbenega dela, sprejme se v trajno delo takoj pri
Filipu Lazar, mizarski mojster v Jesenicah Gorenjsko. (189-3)

O Z N A N I L A

domačih obrtnikov v Novem mestu, kateri se slav. občinstvu in preč. duhovščini najvljudneje priporočajo k obilni naročbi in prijaznemu obisku.

Matko Malovič, mizar

izdeluje stavbeno in pohištveno mizarstvo v najnovejšem slogu. V zalogi ima gotove mrliške krste po nizkih cenah!

AVGUST KÜSSEL „Pri starem mostu“.

izdeluje vsa pod kleparsko stroko spadajoča dela, pokrivanje zvonikov in streh, napravo žlebov, razne posode in orodja za kletarstvo, mehove za žvepljanje itd. vse po nizkih cenah!

J. GREGOREC, pri mostu

priporoča svojo zalogo vsakovrstnih dežnikov in lepo izbiro različnih solčnikov. Preobleke in popravila se točno in ceno izvrše.

Rudolfovo Gustav Murn, svečar Glavni trg

priporoča veliko zalogo voščenih sveč in najfinjšega medu za pitanje čebel. Kupuje rumeni vosek in voščine po najvišji ceni!

Andr. Doktorič, zlatar

priporoča raznovrstne zlatnine in srebernine vseh predmetov, kakor tudi žepnih ur in zalogo Gramophonov. Sprejemlje popravila ter ista ceno in solidno izvršuje. Kupuje staro zlato in srebro po najvišjih cenah.

Dimit. Štefanovič, čevljar

priporoča zalogo obuvala lastnega izdelka iz najboljšega usnja. — Naročila se izvršujejo *hitro, solidno in ceno!*

LEOPOLD KOPAČ,

priporoča sl. občinstvu svojo veliko zalogo najnovejših klobukov, kakor tudi svojo gostilno, kjer toči domača izborna vina in sveža piva; dobe se tudi gorka in mrzla jedila po nizkih cenah.

BRATA APPE V KANDIJI

priporočata preč. duhovščini in sl. občinstvu vsakovrstne svoje lončene izdelke. — V zalogi imata raznobarvene lončene peči, štedilnike s kahllicami. Vse je po preskušnji ognju protivno in trpežno izvršeno. Peči v šole, pisarne in večje dvorane izdelujeta z „multiplikatorji“, pri katerih se za 50% kurjave prihrani. NIZKE CENE!

FRANC CIBER,

podobar, stanuje sedaj v Kandiji poleg novega mostu v hiši g. Srebotnjaka. Izdeluje razna podobarska dela, n. pr. altarjev, prižnic, spovednic, in križevih potov v vseh slogih, barvano ali naravno. Nizke cene!

Anton Kokalj,

kamnosek v Bršljinu

izdeluje razna kamnoseška dela: za stavbe in drugo. Izdeljujejo se v prav obilnemu številu nagrobni spominki po zelo nizkih cenah!

Davorin Frančič,

priporoča zalogo najnovejših klobukov, kolesarskih in drugih čepic. Sprejemlje pod to stroko spadajoča popravila, snazenje in kemično barvanje slamniov po nizkih cenah.

Josip Potokar,

ključavničar in mehanik

naznanja sl. občinstvu, da se je na novo tu naselil. Izdeluje vsa k njegovi stroki umestna dela, popraviljanje strojev in bicikljev ter druga umetna dela po najnižjih cenah.

IVAN KASTELIC, pek

priporoča vedno sveži kruh, dobra, ukusna, gorka in mrzla jedila, žganje najboljših domačih vrst: brinovec, slivovko, vinsko žganje in druge sladke opojne pijače. Dobra in cena postrežba.

Josip Kos, knjigovez

izvršuje knjigovezna dela, ter priporoča svojo trgovino z raznovrstnim papirjem, pisalnim in risalnim orodjem, raznih razglednic in knjig po najnižji ceni.

Oton Smitka, slikar in pleskar

se priporoča za vsa k njegovi stroki spadajoča dela, katera izvršuje po najnovejšem slogu, solidno in po najnižjih cenah. Za dobro delo se jamči. Stanuje v Skabernetovi hiši št. 226. Novo mesto.

Fran Murn, svečar, Kandija

priporoča svojo veliko zalogo voščenih sveč, in medu ter lectarskih izdelkov. Kupuje v vseh množinah voščene po najboljših cenah.

Anton Hočevnar,

tovarnar in strojar

izdeluje najboljše vrste usnja in podplatov, katerih ima vedno v zalogi. Dalje priporoča domače umetno izdelanega usnja raznih barv in vse čevljarske potrebščine. Nizke cene.

Lovro Puš na Glavnem trgu.

Se priporoča slav. občinstvu v naročitev za izgotovitev raznih obuval, katere izdeluje najsolidneje iz dobrega materiala točno in po nizkih cenah.

Fran Kondrič,

izvošček (po domače Čampa)

ima pripravljeno uprego za prevažanje oseb ob vsakem času, na vse strani. Prijazna postrežba, cene jako nizke.

Franjo Picelj, čevljar

se priporoča sl. občinstvu in preč. duhovščini k obilni naročbi za vsakovrstna obuvala, katera se pri meni izdeluje lično in trpežno, po zmernih cenah. — Stanuje v kat. domu rok. pomočnikov.

J. Krajec nasl.

knjigarna, tiskarna in knjigoveznica v Novem mestu

se uljudno priporočuje v točno, lično in moderno izvrševanje

vsakovrstnih tiskovin

od navadnega črnega do finega večbarvenega tiska po zmernih cenah.

Sedaj prenovljena tiskarna je tudi zmožna izvrševati

razglednice v različnih barvah.

V lastni zalogi imamo

vse tiskovine

za čast. duhovščino, županstva in šole. — Opozarjamo še posebno na novo izšle tiskovine za mrliške oglednike, za živino- in meso-oglednike itd.

Razen knjig iz lastne zaloge ima naša

knjigarna

na prodaj vse važnejše knjige slovenske literature, molitvenike v največji izbiri itd.; podobice za kolekturo, prvo spoved in prvo sv. obhajilo, različne svetinje, križce, rožnivece. — Oskrbujejo se točno v najkrajšem času knjige za cerkev, missale itd., ter druge teološke in znanstvene knjige po izvirni ceni.

Prav toplo priporočujemo svojo najboljšo urejeno

knjigoveznico

v vezanje vsakršnih knjig in protokolov za šolo, cerkev in urade ter molitvenikov od navadne platnene do najfinejših šagrin-vezave. — Tudi različne galanterijske izdelke izvršujemo točno in okusno.

V vedni zalogi imamo

šolske knjige

za gimnazijo in ljudske šole ter vse druge šolske potrebščine.

Iz lastne zaloge priporočujemo sledeče knjige:

Spisi Krištof Šmida: povesti za mladino, primerna za šolska darila; priporočljivo podučno berilo za mlade in odraslene. Izšlo je dosedaj 12 zvezkov. Dobivajo se broširani, trdo vezani in v elegantni rudeči vezavi. — Spisi Krištof Šmida se bodo še nadaljevali.

Narodna biblioteka. Izhaja v negotovih obrokih po 30 vin. snopič. Dosedaj je izšlo 60 snopičev.

Tisoč in ena noč. Berilo za kratek čas. Obsega 51 snopičev po 40 vinarjev. Kdor vzame vse snopiče, dobi snopič po 36 vinarjev.

Mladini. Osem mičnih povestih za mladino. Trdo vezane po 60 vin., elegantna rudeča vezava 1 K.

Kranjska mesta. Z nekaterimi podobami. Sestavil P. Florentin Hrovat. Cena trdo vezane knjige 1 K 20 vin.

Karmeljska bratovščina. P. Ladislav Hrovat, broširana 14 vin.

Mati Božja Bistriška. Prestavil P. Ladislav Hrovat, broširana 20 vin.

Hišni misijon ali duhovne vaje. Po sv. Alfonzu Liguorskem. Priredil in poslovenil P. Marijan Širca o. r. sv. Frančiška. V platno vezano 1 K 20 vin., v usnje 2 K.

Zaveza ljubezni v čast presv. Srcu Jezusovemu. Cena 14 vin.

Premišljevanja o Srcu Marije (Šmarnice). Prestavil P. Ladislav Hrovat. Cena lično vezani knjigi 1 K 80 vin. po pošti 1 K 90 vin.

Navodilo za poduk v spisji za ljudske šole. Sestavil stalni odbor črnomeljski 1901. — Za g. učitelje jako priporočljiva knjiga. Cena 1 K 40 vin., po pošti 10 vin. več.

Valvasor, Ehre des Herzogthums Krain.

Cena broširanih knjig (štirje veliki zvezki s podobami) 50 kron, vezanih v originalne platnice 80 kron.

(227—1)

Naznanjam, da imam v zalogi vedno frišno in trpežno blago vsake vrste za častite gospode duhovnike.

Tudi slav. p. n. občinstvu naznanjam, da imam v zalogi vsake vrste moderne štofe ter tudi nepremočljiv tirolski loden za haviloke.

Tudi imam narejene haviloke vsake velikosti za gospode in dečke po nizki ceni.

Dijakom znižane cene!

JAKOB MIKOLIČ,
— krojaški mojster, Novo mesto, Veliki trg št. 92 —

priporoča se pred. duhovščini v izdelovanje vsakovrstne obleke, posebno talarje, površnike itd.

po najokusnejšem in najnovjšem kroju. — Izdelujem vsako, v to stroko spadajoče delo natančno po meri.

Priporočam se pred. duhovščini, da me blagovoli počastiti s cenjenimi naročili, zagotavljajoč, da bom vedno skrbel, da izročim vsako naročilo v največjo zadovoljnost prečastitih naročnikov.

Slav. p. n. občinstvu priporočam svojo dobro urejeno krojaško delavnico, v kateri delajo najboljše delavske moči; zato se jamči za elegantno, lepo in moderno izvršitev naročil, kakor tudi zato, da se vsaka v moji delavnici narejena obleka lepo prilega.

Hiša na prodaj

V Žabji vasi št. 17. pri Rudolfovem. Ista obstoji iz treh sob, prodajalne in dveh kletij, stoji pri glavni cesti ter je pripravna za vsako obrt. Cena 1500 fl. Polovico kupnine se lahko obrestuje. — Več se izve ravno tam. (207—3)

Z 1. oktobrom 1902. leta je nastopiti pri županstvu Smihel-Stopiče služba

občinske sluge,
ob enem stražnika. (213—2)

V najem se da

hiša v Bučki

zraven župnijske cerkve, ki je prav pripravna za gostilno, prodajalno ali kak drug obrt. — Natančneje se poizve pri Janezu Novaku Tomaževavas št. 25. pošta Škocijan (Dolenjsko). (211—2)

Največji in najhitrejši parniki

iz Bremena v Ameriko so:

Cesarski parniki (Kaiser-Schiffe)

Odhod iz Bremena vsacega torka

Kaiser Wilhelm der Grosse	dolg 198 metrov
Kronprinz Wilhelm	" 202 "
Kaiserin Maria Theresia	" 166 "
Kaiser Wilhelm II.	" 215 "

Ti cesarski parniki vozijo jedino le iz Bremena in kdor se hoče na njih voziti, mora si poprej mesto zaposesti stem, da pošlje od doma za vsako osebo 20 kron are na naslov:

F. Missler, Bremen, Bahnhofstr. 30.

Odprema popotnikov od Bremena v Ameriko, Avstralijo in Afriko.

Najnižje cene. ● Dobra postrežba.

Natančnejša poiznala brezplačno

(148—7)

F. Missler, Bremen, menjalnica.

Uzorna pivnica,

prvo hrvatsko dioničko društvo za proizvodnjo šampanjca i promet domaćih vina u Zagrebu.

Društvo stoji pod nadzorstvom visok. kralj. zemlj. vlade ter jamči za naravnost proizvoda, katerega stavi v promet.

Hrvatsko belo namizno vino iz raznih let.

Črna vina: Portugijska in Burgundska.

Rudeče vino: Brodski šiljer.

Finejša namizna vina v buteljkah: Graševina (Riesling) l. 1886, Graševina-kabinet (Cabinet-Riesling) l. 1867, Traminac l. 1890 (iz kleti zagrebskega nadškofijstva), Burgundski-kabinet (Burgunder-Cabinet), najboljšo zdravilno vino, leta 1890, in Samotok (Strohwein).

Šampanjec: Carte blanche, Metropole, Ekstra dry.

Hrvatske specijalitete: Slivovic v četurah.

Na zahtevanje uzorci gratis in franko.

Naslov: Uzorna pivnica, Zagreb.

Vina v buteljkah iz naše zaloge točijo tudi: g. Damisch, kavarna v Rudolfovem, g. Al. Pintar, gostilna Pri lipi in g. Josip Zure (pri Štemburji) v Kandiji pri Rudolfovem. (199—3)